

[Kaj Hansen]

skudsafskrivning med 4,6 mill. kr., dels fordi indkomstkatterne faldt med 10 mill. kr.

Der er en anden aktuel ting. Venstre og nu også Nationalbankdirektør Hoffmeyer har temmelig travlt med at misbruge konsulent Blomgren Hansens tal for kontantværdistigninger på ejerboliger. Dagbladet Aktuelt kunne den 3. marts 1979 offentliggøre nogle beregninger over virkningen af udkastet til en værdistigningsafgift, som bladet skal have fået i finansministeriet. Disse beregninger viser den samme tendens, som vi kan læse i tallene fra kapitalvindingsskatten, nemlig at en værdistigningsafgift ved salg af jord og fast ejendom selv med total dækning for inflationen alligevel vil give milliarder af kroner i statskassen, og så kan det ikke være korrekt, at Nationalbanken benægter, at der er reelle kapitalgevinster på ejerboliger.

Vil ministeren tage afstand fra de oplysninger, som Nationalbankdirektøren kom med bl.a. på realkreditrådets møde i Nyborg, hvor jeg også var til stede? Det interesserer os meget, om skatteministeren vil aflive disse oplysninger. Det er meget utilfredsstillende, at skatteministeren saboterer forslaget om værdistigningsafgift. Regeringen lovede, at forslaget ville blive fremsat i oktober 1978. For nylig har hr. Karlskov Jensen udtalt, at forslaget ikke bør fremsættes før den næste vurdering i 1981. Jeg synes, at folkettingen nu efterhånden har krav på at få klar besked om dette forhold.

Kommunisterne har fremlagt de tanker, vi har på det skattemæssige område, i beslutningsforslag nr. B 13. Her har vi bl.a. foreslået, at alle ligningsmæssige fradrag ophæves til fordel for et højere personfradrag. Men der er den forskel på DKPs skatteforslag i forhold til fremskridtspartiets, at nok ønsker DKP, at personfradraget sættes op – og vi går helt op til 40.000 kr. – men det skal ikke ske på bekostning af nedskæringer på en lang række områder, det skal først og fremmest ske ved at luge ud i den fradragsjungle, vi har, hvor alle fradrag samles i én pulje, således at der kan blive et ensartet fradrag til alle. Det ville være en i enhver henseende rigtig måde at behandle disse fradrag på, og det ville også være den måde, man nåede frem til et forenklet skattesystem på.

Hvad skatteforholdene i 1980erne og 1990erne angår, tror jeg, det første, man overhovedet skal være opmærksom på, er,

hvem der har den politiske magt i 1980erne og 1990erne. Hvis man ikke kan gennemføre nogle helt akutte reformer på det skattepolitiske område, har man heller ingen mulighed for at forestille sig, hvad der skal gennemføres på et tidspunkt, hvor der forhåbentlig er et helt andet politisk flertal i dette folketing.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Tja, så er vi nået dertil: 2 tilhørere og 2 af fremskridtspartiets gruppemedlemmer til at høre på hr. Glistrups fremsættelse for Gud ved hvilken gang af sit, jeg ved ikke, om man kan kalde det et skatteprogram. Men så er det vel talt ud, og det er da godt, for den megen talen om disse feberfantasier, som fremskridtspartiets skatteprogram består af, må vi jo se at få overstået.

Selve forespørgselsformuleringen er overordentlig hensynsfuld over for regeringspartierne og regeringen. Man har spurgt, hvad der skal ske i 1980erne og 1990erne, og så kan ministeren jo svare, sådan som han gjorde det, at det kan man ikke sige noget om, fordi vi jo ikke kender fremtiden; mere hensynsfuldt kan det ikke gøres af et oppositionsparti. Det er klart, at de to regeringspartier, socialdemokratiet og venstre, kan give tilslutning til ministeren, og det kan man, fordi man jo så øjensynlig ingen visioner har på dette område, ingen idealer har, men selvfølgelig burde man kunne sige, hvad det var, man tænkte der skulle ske i fremtiden.

Jeg skal meget kort lige ridse op, hvad vi fra radikal side mener der skal ske. Først og fremmest må man være klar over, at der ligger et stort problem på fradragsområdet. Bare for nogle få år siden var den beskattede del af indkomsterne 6–7 gange så stor som fradragene. For 1979 regner vi med at det er 4 gange så stort; begge dele er taget fra skudsregistreringerne og derfor sammenlignelige. Men vi kan ikke fortsætte med at give de store indtægter en skatterabat for et fradrag, mens folkepensionisterne og folk med små indtægter skal nøjes med 40 pct. skatterabat for samme fradrag. Det må være det første, vi sætter os for at rette, hvis vi mener, at dette land skal være et velfærdsland. Vi må have en forenkling, vi må gennemføre forbedringer på den måde, at det lave skatte-trin strækker sig helt op til 140.000 kr. Vi kan sagtens skaffe penge til det, hvis vi fjer-